

دین و دینداری

﴿ با یکتا پرستی به دین روی آور﴾

دینداری در انسان فطری است. و تاریخ به ما می گوید:

هیچ ملتی از ملت های زمین نیست مگر اینکه دین و روشی برای عبادت داشته باشد.

پس آثار باستانی که انسان آنها را کشف کرده، و تمدن هایی که آن ها را از خلال نوشته ها (کتیبه ها) و کنده کاری ها (نگاره ها) و نقاشی ها و تندیس ها (پیکره ها) شناخته است، بر توجه انسان به دین تاکید می کند. و دلالت دارد بر اینکه این (دین) در وجودش ذاتی است؛ ولی عبادت ها و آیین ها (مراسم)ش خرافی بود؛ مانند تعدد خدایان (چند خدایی) و پیشکش کردن قربانی ها به آن ها برای کسب خشنودی شان و دوری از بدی شان.

و این خرافه ها در ادیان مردم در گذر زمان (با گذشت دوره ها) افزایش یافت (یافته است). ولی خدای پر برکت و بلند مرتبه مردم را در این حالت رها نکرد (نکرده است)؛ پس در کتاب با کرامت خود فرموده است :

﴿ آیا انسان گمان می کند بیهوده و پوچ رها می شود؟!﴾

برای همین پیامبران را به سوی آنان فرستاد تا راه راست و دین حق را روشن و آشکار کنند (توضیح دهند).

و قرآن کریم درباره روش پیامبران (درود بر آنها باد) و کشمکش آنها با اقوام کافرشان با ما سخن گفته است.

و باید یاد کنیم مثالی را از ابراهیم خلیل (ع) که تلاش کرد قومش را از عبادت بت ها نجات دهد.

پس در یکی از عید ها وقتی قومش از شهر خود بیرون رفتند، ابراهیم (ع) تنها ماند، پس تبری برداشت، و در پرستشگاه همه بت ها را بجز بت بزرگ شکست، سپس تبر را بر دوش او (بت بزرگ) آویزان کرد و پرستشگاه را ترک کرد.

و وقتی مردم برگشتند، بت های خود را شکسته شده دیدند، و گمان کردند که ابراهیم همو این کار را کرده است (کننده کار است)، پس او را برای محاکمه احضار کردند و از او پرسیدند:

﴿...ای ابراهیم، آیا تو این کار را با خدایان ما انجام دادی؟﴾

پس به آنها پاسخ داد: چرا از من می پرسید؟! از بت بزرگ پرسید.

مردم شروع به پیچ کردن : «قطعاً بت سخن نمی گوید، ابراهیم فقط قصد دارد بت های ما را مسخره کند.»

و در اینجا ﴿گفتند: او را بسوزانید و خدایانتان را یاری کنید﴾.

پس او را در آتش انداختند، سپس خداوند او را از آن (آتش) نجات داد.

پایان

سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹

وبیر: زفره موسوی